

סיכום פורום חינוך מיום שני 9 באפריל 2018

משתתפים: רמי בן גרא, מוניק וקנין, איתי ויסברג, ניתן גרמן, אשר מוצני, רונית דרורי, גלית גורן, טלי הדרי הראל, רוני צרפתי, חני קרישטינו, יהודית המר, רעות מיכאלי, ויקטור וינברגר, זיו רכלבסקי, שלומי ואזנה, רות גולדין, כרמית לייפר, עירית מוזס, מאיה ואורחים מציגים

רקע

פורום חינוך זה יוחד להצגת רעיונות להקמת בית הספר הבא של הרשות. המטרה כפי שהוגדרה היא הקשבה לרעיונות שהתגבשו ע"י קבוצות התושבים, שאלת שאלות, כאשר בשלב השני, הוא הפורום הבא נקבל יחד החלטות על האופן בו ייבחר בית הספר החדש וכן על האפשרויות, כפי שהוצגו, להשתלבות, אם תתאפשר בבתי הספר הקיימים או פתיחת בית ספר חדש מרגע שיאושר הצורך הרשותי.

הרציונל, כפי שהוסבר בפורום על ידי ראש המועצה ועל ידי הוא שמוטלת עלינו, כנבחרי ציבור, החובה לבדוק את רחשי לבם של הורי הרשות ולהקים בית ספר הפונה לאוכלוסיות רחבות של משפחות. כיוון שבשנים הקרובות, לא תתאפשר יותר מפתחת בית ספר אחד הרי שההחלטה משמעותית.

בית הספר האנתרופוסופי-חקלאי

הוגי החקלאות הביו-דינאמית החל מכיתה ג' ואילך, מפגש עם חקלאי המקום, גם בתוך מתחם הלימודים וגם בחוץ. להמשיך ולקיים את הסינרגיה בין האדם, עונות השנה והחקלאות. חינוך דרך מלאכות, אומנות כחינוך עצמו. ראיית הילד בראייה הוליסטית.

חוגים ולווי הורי, מרכז לאומנויות, חיבור חזק בין הקהילה לחקלאות ולחקלאים

ניבה: אני רוצה לשאול על האנתרופוסופיים כקהילה סגורה, עם חוקים נוקשים ביותר, קהילה אדוקה, כמעט כת שאינה משתלבת בקהילה.

דווקא בבנימינה אנחנו רוצים את הקשר עם החקלאים של הסביבה.

איתי: האם החינוך שאתם מכוונים אליו דורשים מבנים מיוחדים או סטנדרטים? אנחנו נגיע בערך ל-18.000, צריך בית ספר ייעודי שלם שתדבר לכל הורי 4 כיתות שצרכים להתאים לבית הספר, האם בית ספר כזה יכול לקלוט את כל האוכלוסייה?

חני: כמה תלמידים עם צרכים מיוחדים יש? תלוי בית ספר אם הם משתלבים או כיתה מיוחדת בסיוע של סייעת.

גלית: כרגע מדובר רק על גן או גם בית ספר? איך עושים את זה מורה וסייעת כשאנו יודעים שזה בלתי אפשרי.

עידית: זו עמותה, יש גוף תורמים, סל נרחב של גיוס תרומות ותשלומי הורים לפי חוזי מנכ"ל. הגנים עצמם הם 'בנק רווח' והכנסות מעל עוברות לבית הספר, זה היתרון של אותה עמותה.

אשר: מי מפעיל?

שרון: בתחילת הדרך יש מחנכים שהם השלמה של העמותה ויש משרד החינוך

אשר: למה לא להצטרף לבית ספר קיים?

שרון: אנחנו מגיעות עם משהו ברור, הייתי שמחה לנהל דיאלוג ולשתף פעולה עם בית ספר קיים, אם תחשבו על שיתופי פעולה זה יכול להיות. יש תקדימים.

מי אנחנו? בית חינוך דיאלוגי קהילתי – המודל השלישי

אנחנו רוצים להיות חלק מהקהילה, עוסקים בחינוך פרוגרסיבי, הוליסטי, חדשני. חינוך המתאים לרוח התקופה.

רוח המודל השלישי בחינוך "מרכז" ו-"קסם" מבוסס על יצירת קהילה לומדת, בית ספר קהילתי המערב את ההורים (מעורבות הורית) - רוצים להיות מוכר ורשמי אך עם מענה טיפה אחר.

איתי: התוכנית מדברת גם על חינוך תיכוני? או שבית הספר יזין את בית הספר התיכון?

מאיה: כרגע אנו מדברים על 6 השנים הראשונות, בית הספר היסודי.

מוניק: למה בית ספר? למה לא להגיע לבית הספר ולשעות שינוי? האם אפשר לעשות שינוי פרדיגמות בתוך בית ספר קיים? בית ספר 'מוכר רשמי' הוא מורה הוא מורה.

עדי: כי הדבר דורש שינוי מהותי תפיסתי, מורים שהורגלו לעבוד לפי פארדיגמות ותיקות, עד כמה קשה למורה לעשות למידה חוץ כיתתית. לשנות תרבות ארגונית, דורש כל כך הרבה מאמץ, לא מצאנו בית ספר אחד שבאמת ישתנה.

רמי: אתם בסופו של דבר צריכים לעמוד בסטנדרטים של משרד החינוך, איפה אתם? מחר יש מיצ"ב

עדי: יש מודלים כבר קיימים והם עומדים בכבוד במבחנים

בתי הספר האלה התחילו כעמותות.

רמי: למה לא שמעתי 'הישגיות'? מהו המושג הזה עבורכם?

עדי: התשובה לשאלה נמצאת ב'דמות הבוגר'

חני: אפשר שבית ספר קיים ישלב את הגישה שאתם מציגים

רוני צרפתי: מה שהם מנסים להגיד שצמיחה של בית ספר חדש תוכל להניב.....

אשר: מה מייחד אתכם (דמות הבוגר) מכל בית ספר אחר?

צחי דותן - סקול X - על חטיבה, ליאור כלפון.

המטרה העיקרית: משיכת הידע. ישראל היא startup nation, המון הישגים שהצלחנו להגיע אליהם. יש לנו ברשות אוכלוסייה איכותית ומועצה שמוכנה לעשות שינוי!

- במקום ידע – כלים ומיומנויות, הכנה לחיים בוגרים עצמאיים
- שיתוף פעולה מלא עם הקהילה העסקית-חברתית
- עקרון שלישי – פלטפורמות מתקדמות ביותר שמאפשרות לדברים לקרות, כך העולם מתנהל היום, באמצעות הטכנולוגיה, וכך צריך להיות גם בית הספר, העולם הפיזי גם הוא לא אותו עולם, השיעורים דינאמיים לחלוטין, אין כיתות אם

ניבה מציגה בשם תושבת גבעת עדה - בית ספר לאומנויות

לבית ספר לאומנויות בעצם מהותו, יתרונות וערכים מובילים רבים:

- * **התנסות בהקשבה** - דרך יצירה אומנותית לעצמינו, למסר של האומן.
- * **סובלנות** - אומנות מלמדת שבחיים יש יותר מדרך אחת להסתכל על דברים ויותר מפרשנות אחת נכונה. המציאות היא שאנשים שונים תופסים באופן שונה את המציאות. לנושא מסוים יכולות להיות הרבה מאוד נקודות הסתכלות ופרשנויות.
- * **סבלנות** – התבוננות במוצג אומנותי מכל סוג שהוא דורשת קצב אחר.
- * התנסות בעולם חושי - יציאה מהעולם הווירטואלי ומהטכנולוגיה השולטת.
- * דרך האומנות יחוו הילדים הנאה, למידה **וחופש ביטוי**.

* דרך היצירה ניתן ללמוד על ערכים, אמונות, מחשבות, רצונות, תשוקות, נורמות.
* אמונות מייצגת תרבות - היסטוריה, עם, עדה או חבל ארץ.
* דרך למידה חווייתית, מרחיבת ידע מעוררת חקירה ומסקרנת (האומן? סיפור חייו)
* אמונות מגרה ומעוררת בילדים רבים את הרצון להעז ולנסות לבטא עצמם.
* "שפת האומנות" היא דרך להבעת רגשות, מעבירה הן מילולי והן באמצעות החושים השונים.
* סובלנות - כבוד לאדם ליצירתו גם אם לא אהבו את האומנות עצמה.
* כבוד ליצירה, ליצור דרך האומנות ילמדו הילדים להעריך ולכבד את האחר והשונה ולא לחשוש ממנו.

בית ספר יסודי ואחריו תיכון לאומנויות, יהווה מקור משיכה למיטב הכישרונות המקומיים (תלמידים ומורים) ולאילו שנפשם יוצאת למרחב הזה בתחומי: התאטרון, מחול, מוסיקה, קולנוע ואמנות פלסטית, אומנות ממחושבת

פיתוח תכניות חברתיות מגוונות לקידום ערכי האומנות בקהילה כשהמרכזית ביניהם: תכנית התנדבות מובנת המחייבת את התלמידים בשכבות הגיל.

בית הספר לאומנויות יהיה מוסד חינוכי כמו כל מוסד אחר, אולם להבדיל מבתי ספר אחרים בהם לומדים אמנויות, בבית הספר לאומנויות לימודי האמנות אינם חוגים או מקצועות משנה, אלא סיבת קיומו ומהותו של מוסד המהווה קמפוס מקצועי לאומנויות.

אנו מודים מאוד לכל התושבים, לצוותים שעמלו וגיבשו אידיאולוגיה, רקמו חלום, הגיעו להשמיע את היוזמה החינוכית שלהם, זה בהחלט מעודד השיח שהיה כאן היום ובמפגש הפורום הבא, נדון, רק חברי הפורום, בנושא הפתרונות והאפשרות להציג בפני הציבור את הבחירה.

ניבה בגין בן ארי

חברת המועצה

מחזיקת תיק החינוך